

37. Recâî-zâde Ahmed Cevdet'in Ali Paşa'ya sunduğu Bahâriyye'si**Ali YÖRÜR¹****APA:** Yörür, A. (2021). Recâî-zâde Ahmed Cevdet'in Ali Paşa'ya sunduğu Bahâriyye'si. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (22), 608-615. DOI: 10.29000/rumelide.897066.**Öz**

Klasik Türk edebiyatında rağbet gören türlerin başında, baharı konu edinen bahâriyyeler gelmektedir. Baharın güzellikleri, tabiatın yeniden canlanması, tabiatta meydana gelen değişiklikler ile bu değişikliklerin insan üzerindeki etkileri bahâriyyelerde zengin hayal ve benzetmelerle dile getirilmiştir. Bahâriyye türünde manzume yazan şairlerden birisi de 19. yüzyıl şairlerinden olan ve genç yaşta hayatını kaybeden Recâî-zâde Ahmed Cevdet'tir. Çalışmamıza konu olan eser, Recâî-zâde Ahmed Cevdet'in kaside nazım biçimi ile kaleme aldığı Bahâriyye'sidir. Bahâriyye, şairin Dîvânçe'sinin içerisinde bulunmakta ve 49 beyitten oluşmaktadır. Dîvânçe'nin bilinen dört nüshası vardır ve söz konusu nüshalar, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi TY 807, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi TY 2847, Millet Kütüphanesi Ali Emiri 84, Millet Kütüphanesi Ali Emiri 85 numaralarda kayıtlıdır. Bu makalede Recâî-zâde Ahmed Cevdet'in Bahâriyye'sinin transkripsiyonlu metni verilip incelemesi yapılmıştır.

Anahtar kelimeler: Recâî-zâde Ahmed Cevdet, Bahâriyye, Klasik Türk edebiyatı**The Bahariyye presented by Recâî-zâde Ahmed Cevdet to Ali Pasha****Abstract**

One of the most popular genres in Classical Turkish literature is the bahâriyye, which mentions about the spring. It reflects the beauties of spring, the rebirth of nature, changes in nature, and the effects of these changes on human beings with rich fantasies and similes. One of the 19th century poets writing bahâriyye poems is Recâî-zâde Ahmed Cevdet who died at a young age. The work, the subject of this study is the Bahâriyye of Recâî-zâde Ahmed Cevdet. He wrote it in the eulogy verse style. Bahâriyye is included in the poet's Dîvânçe. It consists of 49 couplets. There are four known copies of [his] Dîvânçe. These are registered in Istanbul University Library TY 807, Istanbul University Library TY 2847, Millet Library Ali Emiri 84, and Millet Library Ali Emiri 85. This article provided and analyzed a transcribed version of Recâî-zâde Ahmed Cevdet's Bahâriyye.

Keywords: Recâî-zâde Ahmed Cevdet, Bahâriyye, Classical Turkish Literature.**Giriş**

Klasik Türk edebiyatında, bahar mevsimini konu edinen manzumelere bahâriyye denir. Bahar doğanın yeniden canlandığı, ağaçların bitkilerin yeşerip çiçek açtığı, akarsuların coşkuyla akmaya başladığı, insanların da bu canlılık ve yeniden doğuştan etkilenerek tazelandığı, kışın sıkıntısından kurtulup feraha kavuştukları, eğlence meclislerinin kurulduğu mevsimdir. Şairler de bahâriyyelerde baharın

¹ Öğr. Gör., Kastamonu Üniversitesi, Rektörlük (Kastamonu, Türkiye), ali.yorur@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0003-1434-2995 [Araştırma makalesi, Makale kayıt tarihi: 10.02.2021-kabul tarihi: 20.03.2021; DOI: 10.29000/rumelide.897066]

güzelliklerini coşkulu ve mübalağalı bir dille tasvir ederler. Baharla ilgili unsurları beyitlere özenle yerleştirirler (Akkuş, 2006: 26).

Edebiyat tarihimizde Bahâriyye türünün en eski örneklerine ilkyazılı ürünlerimizden itibaren rastlamak mümkündür. Mesela Karahanlı *DAtabetü'l-Hakâyık*'daki Kün Togdı tasviri bir bahâriyye örneğidir. Konuyla ilgili kaynaklarda Bahâriyye türünün değişik özellikler sergilediği görülür. Tasvir üslubunun hâkim olduğu "giriş" yani "teşbip" kısımlarında "bahar" konusuna yer veren kasidelere bahâriyye denilmektedir. Bu tür eserlerde şairler genellikle birinin övgüsüne geçmek için bir zemin oluşturma çabasıyla "bahar" konusunu seçerler. Ancak burada 10-12 beyitlik bir bölümün "bahar" konusuna ayrıldığı görülür. Baharın müjdelenmesi amacıyla yazılan medhiye tarzındaki bahâriyyelerde, bahar bir bayram coşkusuyla değerlendirilir. Bu tür manzumelerin medhiye kısmında şair memduhla konu arasında ilgi kurarak onları kutlar. Medhiye bölümünde uzaklaşılacak konuya, kasidelerin dua bölümlerinde yeniden bahar ve memduh arasında ilgi kurularak dönülür; baharın memduha yani övülen kişiye uğurlu gelmesi, mutluluk getirmesi ve benzeri dualar edilir (Canım, 2010: 19).

Bahâriyyeler, içerik itibarıyla Batı kültüründeki pastoral şiirlere benzemekle birlikte üslup olarak farklıdır. Bu türde metin örnekleri Tanzimat döneminde verilmeye devam edilmiştir. Şiirle birlikte nesir örneklerinde de bu dikkat çekicidir. Çağdaş edebiyatımızda da bahar konulu şiirlerin bu dikkatle incelenmesinde fayda vardır. Bahâriyyeler, bağ-bahçe topluluğu ve meclis mekânı olarak sâkî-nâme/sahbâ-nâme türünün de örnekleri arasında olabilir. Aynı şekilde bahâriyyeler, mekân tasviri üslubundaki şehrengiz, bilâdiyye vb. tür örnekleri içerisinde de yer alabilir (Akkuş, 2006: 28).

Nevrûziyye ismiyle anılan manzumelerde de bahâriyyelerle aynı konuların işlendiği görülmektedir. Zira nevrûziyye başlıklı şiirlerde baharla ilgili kavramlara yer verildiği gibi bahâriyye başlıklı olanların içeriği de nevrûziyyelerle hemen hemen aynıdır. Bu ikisi arasındaki belirleyici tek fark nevrûziyyelerin nevrûz günü sunulmak üzere kaleme alınmış olmalarıdır (Koç, 2019: 84).

Recâî-zâde Ahmed Cevdet

Ahmed Cevdet İstanbul'da doğdu. Reîsü'l-küttâb Mehmed Recâî Efendi'nin torunudur. Babası şair İbrahim Münîb Efendi'dir. *Dîvânçe*'nin Millet Kütüphanesi Ali Emiri Manzum 85 No'da bulunan nüshasında, şairin dedesinin babası Borlulu Halil Ağa'ya kadar uzanan bir soy ağacı yer almaktadır. Ahmed Cevdet'in tahsil hayatına dair kaynaklarda ayrıntılı bilgi bulunmamaktadır. Ancak eserlerinden zamanın ölçüleri içinde iyi bir tahsil görmüş olduğu anlaşılmaktadır. Fatin Tezkiresi'nde Arapça ve Farsça öğrendiğini, eğitiminin ardından Bâb-ı Âlî Dâhiliye Kalemî'ne memur olarak girdiği ifade edilmektedir. Cevdet, bu görevdeyken İstanbul'da çıkan bir veba salgınında 1247/1831 yılında vefat etti (Yekbaş, 2014; Abdülkadiroğlu ve Sarı, 2009: 324; Çiftçi, 2017: 71; Şemseddin Sami, 1996: c. 3, 1847; *Dîvânçe*, vr. 1a).

Recâî-zâde Ahmed Cevdet'in eserleri şunlardır:

1. *Dîvânçe*: Tamamı 998 beyit olan *Dîvânçe*'nin bilinen dört yazması vardır. 1. İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi, TY 807, 32 vr. 2. İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi, TY 2847, 33 vr. 3. Millet Kütüphanesi AE Mnz, Nr. 84, 33 vr. 4. Millet Kütüphanesi AE Mnz Nr. 85, 37 vr. *Dîvânçe*'de bir münacat, bir ramazaniye, bir bahariye, iki manzum mektup, üç muhammes, bir terkîb-i bend, bir

müsemmen, üç tazmin, iki tahmis (biri nâ-tamâm), terci'-i bend, on tarih, bir müstezad, bir şarkı, bir beyt-i müşterek, 24 gazel (sekizi nâ-tamâm), bir şarkı ve müfredler bulunmaktadır.

2. Nevâdirü'l-âsâr fî Mütâlaati'l-Eş'âr: Ahmed Cevdet Efendi'nin en hacimli eseridir. Beyit derlemelerinden oluşmaktadır. Şairin edebî zevkinin mahsulü olarak ortaya çıkmış bu derleme eserde, Klasik edebiyatın değişik yüzyıllarda yaşamış şairlerinden seçmeler yapılmıştır. Muhtelif dîvân ve mecmualardan seçilerek elif-bâ üzere tertiplenmiş dört binin üzerinde beyti ihtiva eden Nevâdirü'l-Âsâr, Recâi-zâdelerin konağında yapılan toplantılarda okunan beyitlerden ortaya çıkmış bir eserdir. Kitabı derleyen ve neşreden Recâi-zâde Cevdet'in kardeşi Mustafa Sâmîl Bey (ö. 1256/1840)'dir. Mustafa Sâmîl Bey, eseri ağabeyinin vefatından sonra neşretmiştir. Eser, Bulak'ta 1256/1840 yılında 179 sayfa hâlinde nesta'lik hat ile basılmıştır *Nevâdirü'l-Âsâr*, bugünkü harflerle yayımlanmıştır (Abdülkadiroğlu ve Sarı 1998).

3. Zînetü'l-Mecâlis: Bir mısra derlemesidir. Mündericâtında 1060 civarında seçilmiş mısra vardır. Elif-bâ tertibi üzerine sıralanmıştır. Eserde numaralanmış 1025, numara dışı 42 olmak üzere toplam 1067 mısra vardır. *Zînetü'l-Mecâlis*, bugünkü harflerle yayımlanmıştır (Abdülkadiroğlu 1994).

Recâi-zâde Ahmed Cevdet'in Bahâriyye'si

Çalışmamıza konu olan Recâi-zâde Ahmed Cevdet'in "Bahâriyye"si, şairin Dîvânçesi'nin içerisinde yer almaktadır. Dîvânçe dört nüshadır ve bu nüshalar İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi TY 807, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi TY 2847, Millet Kütüphanesi Ali Emiri 84, Millet Kütüphanesi Ali Emiri 85 numaralarda kayıtlıdır.

Dîvânçe'da bir münacat, bir ramazaniye, bir bahâriyye, iki manzum mektup, üç muhammes, bir terkîb-i bend, bir müsemmen, üç tazmin-i mısra', iki tahmis (biri nâ-tamâm), bir terci'-i bend, on tarih, bir müstezad, bir şarkı, bir beyt-i müşterek, yirmi dört gazel (sekizi nâ-tamâm) ve müfredler yer almaktadır.

Recâi-zâde Ahmed Cevdet'in Bahâriyye'si 49 beyitten oluşmaktadır. Eser, kaside nazım şekliyle ve aruzun *müstefilün müstefilün müstefilün müstefilün* kalıbıyla yazılmıştır.

Recâi-zâde Ahmed Cevdet, Bahâriyye'sine bahar tasviri ile başlamaktadır:

Geldi yine vaqt-i bahâr üşkûfelendi sebze-zâr
Açdı çiçekler şâh-sâr bir 'ibret oldu küh-sâr
Nevrûz idüp bâğa şitâb aldı ele câm-ı şarâb
Sâkı budur râh-ı şavâb rind eylesün def-i humâr

Süsen alup tîğın ele meydân okur şimdi güle
Bu havfile âhîr hele ceys-i şitâ itdi firâr

Giydi yeşil tağlar yine gül penbeler bağlar yine
'Aşık olan ağlar yine hasretle mânend-i hezâr

Sonra şair, Benderli Ali Paşa'ya övgü kısmı olan medhiye bölümüne geçmektedir:

Ol Haydar-ı şâhib-i zuhûr ya'nî destur-ı vakûr
İsterse eyler nârı nûr var anda öyle iktidâr

Nâm-ı şerîfidir 'Alî neslinden olduğu celî
Çok mı disem artık velî kuşbiyyetinde şübhe var

Paşaların paşasıdır vâlilerin vâlâsıdır
A'lâların a'lâsıdır evşâfına yokdur şümâr

Hakkâ vezâret şânıdır mülk-i hüner sultânıdır
Ehl-i sühân erkânıdır dîvân sürer leyl ü nehâr

Sonra Recâi-zâde Ahmed Cevdet, kendini övdüđu fahriye bölümüne geçmektedir:

Ben řâ'irâne Ğâlib'im çokdan sühanda řâ'ib'im
Emelde güyâ tâlibim hiç görmemişken i'tibâr

Hâmüş idim haylî zamân eş'ara açmazdım dehân
Pür-şevk geldi nâgehân oldum yine gevher-nişâr

Ben olmasam ğamda hele kim var baňa karşı gele
Rûm'a virirdim velvele havfım iderdi hařma kâr

Şair, medhiye bölümünün sonunda artık sözü bitirmesini ve dua bölümüne başlamasını söyler:

Cevdet yeter 'arz-ı merâm eyle hemân hatm-i kelâm
Câ-yı du'âdır bu maķâm âmîn-i kalbî müste'âr

Bahâriyye'nin sonunda Allah'tan Recâi-zâde Ahmed Cevdet'in ömrünü uzun ve düşmanlarını perişan etmesini ister:

Ol kâmkâr-ı zû'l'aşa olsun şafâda dâ'imâ
'Ömrin füzûn itsün Hudâ düşmenlerin de târûmâr

Metin**Bahâriyye-i ra'nâ Der-Sitâyiş-i 'Ali Paşa 2, 3, 4***Müstefilün Müstefilün Müstefilün Müstefilün*

1. Geldi yine vaqt-i bahâr üşkûfelendi sebze-zâr
Açdı çiçekler şâh-sâr bir 'ibret oldı küh-sâr
2. Nevruz idüp bâğa şitâb aldı ele câm-ı şarâb
Sâkî budur râh-ı şavâb rind eylesün def'-i humâr
3. Süsen alup tîğın ele meydân okur şimdi güle
Bu havfile âhîr hele ceşş-i şitâ itdi firâr
4. Zeyn itdi şahrâyı çemen etrâfın aldı yâsemen
Boy gösterir her nârdan şimdi şabâdır bî-karâr
5. Gülşende gördüm cûları çağlar gezerler her yeri
Budur işitdim sözleri itmez misin 'azm-i kenâr
6. Öyle laţif oldı hevâ geldi cemâdâta nemâ
'Anber dimâğa âşinâ mânend-i zülf-i müşg-bâr
7. Düşdi cihân sahrâlara sünbül gibi sevdâlara
'Aqlın virüp yağmalara oldı perîşân rûzigâr
8. Seyr it buhûr-ı Meryem'i urmağda 'İsâ'dan demi
Görse kaçar nâ-mahremi 'iffetle eyler iftihâr
9. Giydi yeşil tağlar yine gül penbeler bâğlar yine
'Âşık olan ağlar yine hasretle mânend-i hezâr
10. Gice şafâ zevkîn ider gündüz benefşe dem sürer
'Âlem buña hasret çeker olmaz müsâ'id rûzigâr
11. Nergis görüp bu demleri töldurdı zerrîn sâğarı
Gülzâr olup 'işret yeri ezhârı itdi neş'e-dâr
12. Gül devri çal muţrib güle vaqt-i muhayyer sünbüle
Böyle zamân girmez ele turma oğu beste nigâr
13. Meyl itdi bâğa dilberân mânende-i serv-i revân
Germ-i ülfete geldi zamân âteş kesildi çenâr
14. Şimdi civân perçemleri dâl-fes gezerler serseri
Gerçi açık meşrebleri süsen çizer ammâ kenâr
15. Bir hâle girdi *Gülsitân Bostân-ı Sa'dî* dermeyân
Hâfiz olup bülbül hemân ezber okur leyl ü nehâr
16. Ol Haydar-ı şâhib-i zühûr ya'nî destur-ı vaķûr

2 Esas alınan nüsha: **M1**: Millet Kütüphanesi AE Mnz. Nr. 85. Diğer Nüshalar:**M2**: Millet Kütüphanesi AE Mnz. Nr. 84.**İ1**: İstanbul Üniversitesi TY Nr. 807.**İ2**: İstanbul Üniversitesi TY Nr. 2847.

3 Bahâriyye Der-Sitâyiş-i 'Ali Paşa: İ2.

4 Bahâriyye-i Der-Sitâyiş-i 'Ali Paşa: M2.

- İsterse eyler nârı nûr var anda öyle iktidâr
 17. Nâm-ı şerîfidir 'Alî neslinden olduğu celî
 Çok mı disem artık velî kütbiyyetinde şübhe var
 18. Paşaların paşasıdır vâlilerin vâlâsıdır
 A'lâların a'lâsıdır evşâfına yokdur şümâr
 19. İtmiş Cenâb-ı Kibriyâ bir başka hâl ihsân aña
 Hâtem-'atâ müşkil-güşâ şîrin-edâ şahib-vaqâr
 20. Oldukda vâlî-i Haleb 'urbânı tutdı çölde hep
 Tedbîri ile şimdi hep tahtîr olundu ol diyâr
 21. Seyfi olup 'adle refîk baş kesdi kıtâ'-ı tarîk
 Kürde idüp dünyâyı zayk mülgâyı itdi târumâr
 22. Çok hıdmet itdi devlete koydı bir a'lâ şürete
 Düştü görenler hayrete mir'ât-ı Şehbâ'da gubâr
 23. Lâzımdı böyle bir vezîr ol hıttada olsun emîr
 Esrârını Rabb-i kadîr itdi bu yüzden âşikâr
 24. Hakkâ vezâret şânıdır mülk-i hüner sulţânıdır
 Ehl-i sühan erkâmdır dîvân sürer leyl ü nehâr
 25. Şûrı server itdi felek devrinde devr itdi felek
 Mâtemde sūr itdi felek seyr it ne rütbe bahtiyâr
 26. İqbâlini ta'rif güç iclâlini ta'rif güç
 Her hâlini ta'rif güç yok öyle hiç bir nâm-dâr
 27. 'Afv it kuşûrum Âsafâ yokdur şenâña intihâ
 'Âlem bilür itmem riyâ olmam sözümden şermesâr
 28. Sensin bu devriñ dâveri dâdârlar dâd-âveri
 Her ne disem vardır yeri ikrâr ider bunı kibâr
 29. Sensin kerem-kâr-ı cihân sensin kadr-dân-ı zamân
 Hattâ sühanda şâ'irân zâtıyla eyler iftihâr
 30. İqbâl ile devlet saña iclâl ile devlet saña
 Bu hâl ile devlet saña şâyeste ey 'âlî-tebâr
 31. Sen olmasañ devlet penâh çokdan olurduk biz tebâh
 Bir kimse itmezdi nigâh ma'lûm idi encâm-ı kâr
 32. Mestür olup 'irfân yüzi dehrin giceydi gündüzi
 Hâmem olup gül öksüzi itmekde idik âh ü zâr
 33. Batmışdı çokdan adımız kalmışdı şalt feryâdımız
 Alup felekden dâdımız düşmenden itdiñ aHz-ı şâr
 34. Gösterdiñ el-hakk erligi tavr-ı hüner-perverligi
 Senden görüp serverligi meddâhın olsun rûzigâr
 35. Ey dâver-i çarh-âsitân çokdur bahâriyye beyân
 Bilmez yolun eyler hazân nazmında evşâf-ı bahâr
 36. Ben şâ'irâne Gâlib'im çokdan sühanda Şâ'ib'im

- Emelde gūyâ t̄alibim h̄iç görmemişken i'tibār
37. Luṭfuñ olursa dād-res ya'nī baña feryād-res
Ġayrī keserler hepsi ses şî're olurlar tevbe-kār
38. Hāmūş idim haylī zamān eş'ara açmazdım dehān
Pür5-şevḡ geldi nāgehān oldum yine gevher-nişār
39. Ben olmasam ġamda hele kim var baña qarşu gele
Rūm'a virirdim velvele ḡavfım iderdi ḡaşma kār
40. Me'yūs idim vaḡt-i medīd virdiñ baña şevḡ-i cedīd
'Ācız ḡalup ḡaşm-ı pelīd ḡayrī ider terk-i diyār
41. Zātīñ iderdim cüst ü cū dehre dōkerdım āb-ı rū
Dā'im çekerdim ārzū ta'rīfe yokdur iḡtidār
42. Deynin çoġaldup kilik-i ter ṭurmuşdı ṭolāb-ı hüner
Bir gün diyüp kısmet çeker ol semte eylerdim firār
43. Evc gösterip vaḡt-i hirem bükmüşdi ḡaddım bār-ı ġam
Günden güne artup elem olmuşdı dūnyā baña ṭar
44. Raḡm itdi devrān ḡālīme baḡdı Ḥaleb'de fālīme
Beşbiñ çıkup iḡbālīme ondan açıldı baḡt-ı zār
45. Öpsün ḡaşīdem dāmeniñ zeyl-i kerem pīrāmeniñ
Zīrā ki oldum ben seniñ sāyeñde şimdi kām-kār
46. İrdim güç ile bu deme geldim yeñiden 'āleme
Yer ḡalmadı artık ġama virdi murādım Gird-kār
47. **Cevdet** yeter 'arż-ı merām eyle hemān ḡatm-i kelām
Cā-yı du'ādır bu maḡām āmīn-i ḡalbī müste'ār
48. Tā kim bahār ile ḡazān şayf u şitāda her zamān
Bu ḡülşeni ide mekān yıllarca mānend-i hezār
49. Ol kām-kār-ı zū'l'aṭā olsun şafāda dā'imā
'Ömrin füzūn itsün Ḥudā düşmenlerin de tārūmār

Kaynakça

- Abdülkadiroġlu, Abdülkerim. (1994). *Zīnetü'l-Mecālis*, Ankara: THK Matbaası.
- Abdülkadiroġlu, Abdülkerim; Sarı, Mehmet (1998). *Nevâdirü'l-Asâr fi Mütâlaa'ti'l-Eş'âr*, Ankara: Anıl Matbaası.
- Abdülkerim, Abdülkadiroġlu; Sarı, Mehmet (2009). "Külliyât-ı Recâî-zâde Ahmed Cevdet (Nevâdirü'l-âsâr, Zīnetü'l-Mecālis, Dîvânçe", AÜ Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi.
- Ahmed Cevdet. *Dîvânçe*, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi TY 807.
- Ahmed Cevdet. *Dîvânçe*, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi TY 2847.
- Ahmed Cevdet. *Dîvânçe*, Millet Kütüphanesi Ali Emiri 84.
- Ahmed Cevdet. *Dîvânçe*, Millet Kütüphanesi Ali Emiri 85.
- Akkuş, Metin (2006). *Klasik Türk Şiirinin Anlam Dünyası, Edebî Türler ve Tarzlar*, Ankara: Fenomen.

Canım, Rıdvan (2010). *Divan Edebiyatında Türler*, Ankara: Grafiker.

Çiftçi, Ömer (2017). (e-kitap). *Fatin Tezkiresi (Hâtimetü'l-Eřâr)*.
<https://ekitap.ktb.gov.tr/Eklenti/55976,fatin-tezkiresi-pdf.pdf?0>

Koç, Hamza (2019). "Eski Türk Edebiyatında Edebî Türler", Eski Türk Edebiyatı Teorik Bilgiler, Çorum: Kut.

Şemseddin Sami (1996). *Kâmûsu'l-A'lâm*, Cilt 3, Ankara: Kaşgar Neşriyat.

Yekbaş, Hakan (2014). "Cevdet, Recâi-zâde Ahmed Cevdet", Türk Edebiyatı İsimler Sözlüğü (TEİS).

<http://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/cevdet-recaizade-ahmed>

Adres

RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi
Osmanađa Mahallesi, Mürver Çiçeđi Sokak, No:14/8
Kadıköy - İSTANBUL / TÜRKİYE 34714
e-posta: editor@rumelide.com
tel: +90 505 7958124, +90 216 773 0 616

Address

RumeliDE Journal of Language and Literature Studies
Osmanađa Mahallesi, Mürver Çiçeđi Sokak, No:14/8
Kadıköy - ISTANBUL / TURKEY 34714
e-mail: editor@rumelide.com,
phone: +90 505 7958124, +90 216 773 0 616